

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 261/2015
10.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Г.М. из З., чији је пуномоћник П.З., адвокат из З., против тужене О.ш. Х.В. из З., ради поништаја одлуке и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1933/14 од 09.12.2014.године, на седници одржаној 10.06.2015.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1933/14 од 09.12.2014. године.

Образложење

Основни суд у Зајечару, пресудом П1 524/13 од 28.02.2014. године, одбио је као неоснован захтев тужиоца да се пониште одлука директора тужене број 1104 од 10.10.2011.године и решење тужене број 1107/1 од 10.10.2011. године, све као неправилне и незаконите и обавеже тужена да плати тужиоцу на име материјалне штете због изгубљене зараде за период од 10.10.2011.године па до закључења главне расправе, за сваки месец по 6.253,00 динара (став први изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж1 1933/14 од 09.12.2014. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Зајечару П1 524/13 од 28.02.2014.године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је у име тужиоца благовремено изјавио његов пуномоћник, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Сл. гласник РС", број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. овог ЗПП и члана 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Међутим, због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 79. и 85. ЗПП а у вези члана 374. став 1. ЗПП, на које се у

ревизији указује да су учињене у поступку пред првостепеним судом, ревизија се не може изјавити, на основу одредби члана 407. став 1. ЗПП, док је другостепени суд у образложењу побијане пресуде навео које је битне жалбене наводе ценио, као и које је разлоге узео у обзир по службеној дужности, у смислу одредбе члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац се налазио на листи наставника са непуним радним временом Школске управе З., док је тужена ради попуњавања упражњеног места за наставника математике и информатике, одлуком 1104 од 10.10.2011.године у радни однос на одређено време примила М.Н. и то до избора кандидата по конкурс. Именованој је решењем број 1107/1 од 10.10.2011.године, одређен распоред часова и то 16 математике и 2 информатике у издвојеном одељењу у З.. Тужена је решењем од 13.01.2012.године отказала М.Н. уговор о раду, јер је донела одлуку број 1476 од 28.12.2011.године о избору кандидата М.Ј., по конкурс од 16.11.2011.године, расписаном за наставника математике са пуним радним временом. М.Ј. је распоређена на рад са пуним радним временом за извођење наставе математике за 16 часова недељно и 2 часа информатике и рачунарства.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су одбили тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се пониште као неправилне и незаконите одлуке и то тужене број 1104 од 10.10.2011.године и решење тужене број 1107/1 од 10.10.2011.године, као и да се обавезе тужена да накнади тужиоцу штету у опредељеном износу.

Како је тужена примила у радни однос и то на одређено време М.Н. до избора кандидата по конкурс, на основу одредбе члана 132. став 1. тачка 2. Закона о основама система образовања и васпитања („Сл.гласник РС“ број 72/09 и 52/11), а којој је радни однос престао отказом уговора о раду, услед избора кандидата на конкурс, то су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

При томе, није неопходно даље детаљно образлагати пресуду којом се ревизија одбија као неоснована, кад се даљим образлагањем пресуде не би постигло ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права, већ се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане пресуде, да се непотребно не би понављало, на основу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

У преосталом делу, ревизијом се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није дозвољен разлог за изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**